Ч. 34. Второк 27 (14) лютого 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій години по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за взложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число **2** с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Перед сесиєю парляменту. — Італіяньско-турецка війна. — Австрийско-російскі відносини. — Переговори між Анґлією і Німеччиною. — З хіньскої републики.

В суботу по полудни відбула ся під проводом ґр. Штірґка рада міністерияльна, котра займала ся передусім полагодженем біжучих справ адміністрацийних і приготовленями до парляментарної сесиї, яка — як звістно — розпочинає ся дня 5 марта. В сім тиждни будуть радити майже всі більші парляментарні комісиї.

В парляментарних кругах підносять, що зовсім непевна є судьба оконечного буджету на рік 1912. Буджетова комісия не могла доси бути скликана, бо не можна було винайти способу усуненя трудностий з причини німецко-словіньскої обструкциї против італіяньского виділу правничого. Треба однако зазначити, що німецкі поступовці згодили ся не надто противити ся утвореню італіяньского виділу на териториї замешкалій Італіянцями. Помимо того однако сумнівають ся в парляментарних кругах, чи удасть ся довести до праці в буджетовій комісиї. Також непевне є полагоджене континґенту рекрутів, що є в звязи з непевностию політичного положеня на Угорщині.

Третою справою, яка має бути полагоджена на весняній сесиї парляменту є реформа фінансів.

Від нині т. є від понеділка буде в фінансовій комісиї вести ся дальша ґенеральна дискусия над податковими предложенями. Правительство хоче, аби цілу справу податків поділити і бодай частями полагоджувати предложене.

В італіяньско-турецкій війні лучила ся в суботу одна замітнійша подія. Именно турецке міністерство турецких справ оповіщує такий комунікат: В суботу о годині 7 рано появили ся два італіяньскі панцирні кружляки типу Vittoro Emanuele і два перевозові кораблі перед містом Бейрутом (в Сириї) і зажадали видачі турецкої канонірки „Аву Ілляг“ і торпедовця „Анґора“. Турецкі воєнні кораблі займили сейчас боєве становище. В часі, коли власти нараджували ся над письмом, висланим італіяньским командантом, розпочали Італіянці ще заки минув реченець, бомбардоване. Турецкі кораблї хоробро боронили ся. „Аву Ілляг“ поцілений кількома кулями, станув в полумінї, електричний котел експльодував. Залогу і оружиє, о скілько то було можливе, висаджено на берег. Остаточно „Аву Ілляг“ і „Анґору“ затоплено. По бомбардованю ворожі кораблї від'їхали, однако вернули по двох годинах і обстрілювали ще вистаючі над водою части затоплених кораблів. Одно стрільно поцілило будинок Банку отоманьского і по части ушкодило єго. Відтак італіяньскі кораблї відплили. Населенє в першій хвили було роздратоване, але завдяки зарядженям властий привернено лад.

Инші турецкі донесеня додають ще, що в часї бомбардованя падали італіяньскі кулї також до міста, від чого погибло 15 осіб, а ранених є около 100.

До Парижа доносять, що в наслідок того бомбардованя вибухли в місті несупокої. Прийшло до демонстраций против чужинців. Одного російского підданого убито.

Вість о бомбардованю Бейруту, котрий є містом торговельним і неукріпленим, викликала в Парижи велику сензацию. „Liberté“ пише, що то бомбардоване є початком нової фази в італіяньско-турецкій війні, котра буде некористна для інтересів невтральних держав.

В італіяньскій прасї появляють ся тепер донесеня з Триполітанії про зворот в настрою арабского і мавританьского населеня в хосен Італіянців. Одні племена вже помучили ся війною, другі зачали признавати єї безцільність. Кілька дневників донесло, що Нехад бей, вожд турецких войск, стоячих коло оази Ґарґареш, отже недалеко Триполісу, предложив Італіянцям згоду. Як „Tribuna“ оголосила, то дійсно прибув до ґенерала Каневи Араб з листом від

Любимець.

(З німецкого — Мариї Неттер).

Амадей Вольґемут замикає головну книгу і посилає на гору до приватного мешканя властительки книгарні з запитанем, чи міг би з нею поговорити ще перед замкненем інтересу.

— Нехай пан Вольґемут буде так добрий прийти сюди за пів години звучала відповідь.

Відтак замикає Амадей касу, видає на завтрішну неділю ще кілька заряджень і ще раз перечисляє записану густими рядами чисел сторінку великої книги.

Перший добрий білянс!

Є то для него овоч єго осьмилітної напружуючої праці. Немов би то вчера було, так добре пригадує собі той день, коли вступив до великої книгарні наслідників Конрада Прістера. Були то хороші, безжурні літа, яких не зазнав ні перед тим ні по тім. Він був добре платним помічником, як і другі, лише що єму як роботящому чоловікови дуже не подобав ся нелад і повільність, з яким тут всьо робило ся. Але першу пробу, аби занести в діловодстві трохи ладу, так єму взяв за зле сиволосий диспонент, що він дав тому спокій. Бо й по що? Фірма мала за собою майже столітну добру славу, удержувала ся через пять поколїнь в родинї Прістерів і була сьвітло загосподарена. Не треба було робити ніяких надзвичайних зусиль. До того було досить персоналу, а принципал був веселий чоловік, що любив жити і давав жити другим. Він був вдоволений, коли єму каса виплачувала без перепони сині банкноти на єго прогульки, подорожи і инші вибаги.

Принципал мав і жінку, прехорошу молоду білявку. Она часами являла ся як промінь сонця в старинних склепових комнатах, коли потребувала елеґантно оправлених книжок на дарунки. Тоді тому, що мав щастє єї услугувати, завидували всі прочі цілий місяць. Але она вскорі помітила, що при виборі книжок ніхто так добре не умів їй порадити як Амадей Вольґемут і тому Амадей одержав від товаришів призвище „любимець“....

Сім літ тревало то вигідне житє, коли надзвичайна подія потрясла підвалинами старої фірми. З Ніцци наспіла вість про скоропостижну смерть принципала. — „Серцевий удар був причиною смерти“ — так звучала урядова оповістка. Молода вдовиця вернула з тілом мужа і веліла єго з цілою великолїпностию похоронити в родинній гробници.

На слідуючий день веліла покликати до себе Амадея Вольґемута і мала з ним довгу розмову. О тім, що тоді між ними говорило ся, не вийшло з єго уст ніколи ні одно слово. Мимо того не міг він перешкодити, що виринали всілякі поголоски про знищене маєтку і захитане інтересу. Не міг спинити також зависти і невдоволеня, бо „любимець“ вийшов з тої розмови з поминенем всіх старших товаришів як перший прокурист. Лиш неупереджені, що ту річ осуджували з иншої точки погляду, дивували ся, як та женщина в своїм тяжкім положеню уміла найти відповідного чоловіка. Першим ділом нового прокуриста на єго становищи було, що відправив половину персоналу і завів у всїм ощадність, що подобала на скупарство. За тими реформами послїдувала відтак завзята боротьба о істноване фірми. Треба було закинути старі „традициї“, зірвати старі зносини, навязати нові. Купецка бистроумність Амадея заострювала ся разом з ростучою відповідальностию, а єго відвага росла разом з успіхом. Так привів він ушкоджене судно з великим трудом назад до безпечної пристани, звідки могло оно знов розпочати свої славні сьвітові виправи.

Чи він був би міг всьо то зробити без могучого товчка, що сидів глубоко в єго серци? Чи побіч високої намірної цілі не мав він все перед очима хорошої надії? Амадей Вольґемут опирає задуманий голову на руку. Чейже він найлїпше знає, що не є ніяким любимцем і що нині по вісьмох довгих лїтах не стоїть дальше, як того памятного дня, коли єго хороша вдовиця благала єго, аби не опускав єї в біді. Від того часу була она все однаково мила і все похвалювала і цікавила ся всіми єго зарядженями, видаваними в справах книгарні і роз-

Нехада-бея, але доси не звістно в Римі, який є зміст сего листу.

Медиоляньский „Corriere della Sera“ одержав з Каїру донесене, що арабский шеік Сайд-Ідріс, запитаний італіяньскими аґентами, чи не приняв би від них подарунку, відповів, що чейже і пророк Магомет нїколи не погорджував дарунками і так сильно був захоплений мировим настроєм Італіянців, що вислав письмо до секти Сенусів з візванєм, щоби не противили ся осідкови Італіянців в Триполітанії, а кромі того висловив в сїм письмі здивоване, що Араби взагалї станули по стороні Турків, які в нещастєм ісляму, від коли каліфат дістав ся в їх руки. Вкінци заповів, що розпічне марш на Мекку і надіє ся, що небавом дістане ся каліфат в арабскі руки, бож сам пророк сказав, що іслям мусить бути арабский.

З нагоди обнятя ґр. Берхтольдом уряду міністра заграничних справ, послїдувала обміна депеш між ним і російским міністром заграничних справ Коковцевом. Депеші були дуже сердечні. Велике враженє викликав у Відни особливе уступ в депеші Коковцева, що Коковцев є пересьвідчений, що спільна акция обох правительств, спрямована до удержаня мира, буде успішною. Віденьска печать коментує сей уступ так, що така спільна акция є вже в ході і що зближене Австриї до Росиї є вже довершеним фактом.

Берлиньскі днєвники стверджують, що анґлійско-німецкі переговори мають великі вигляди успіху, може більші, чим надіяно ся з початку. В переговорах обговорено ціле сьвітове положене і кожду точку, котра могла би дати причину до непорозуміня, основно висьвітлено і показало ся, що при добрій волї можна дійти до позного порозуміня. Цїлий вислїд зложено в протоколї, який має служити як вказівка для будучої полїтики обох держав. Не ходить о порозуміне, але о цїлковиту згоду в спірних квестиях. Вправдї переговорів ще не покінчено, але їх поводжене не підлягає вже сумнїнови.

Тому, що Юаншікай доси не сповнив точок угоди з републиканьским правительством, а іменно: 1) не усунув династиї з Пекіну; 2) не розвязав цїсарскої ґвардиї; 3) не відкликав армії, оперуючої против Ганкау і 4) не віддав полудневої части зелїзницї Пекин-Ганкау в руки републиканців — виїхав міністер війни републиканьского правительства Сунгу до Пекіну, щоби запросити Юаншікая до Вучанґу на з'їзд з представителями републики, почім повинен він зложити присягу. — Цїсарева-вдовиця вже два рази пробовала отруїти ся, але на щастє завважено єї намір і в обох случаях уратовано.

Новинки.

Львів, 26 лютого 1912.

— **Іменованя.** П. Міністер торговлї іменував управителя почтового в Осьвєнцїмі Станислава Ґеттера старшим управителем почтовим в Бучачи.

— **Ювилей 24 полку піхоти.** Минулої пятницї, як ми то вже доносили, обходив коломийский полк піхоти ч. 24 250-лїтний ювилей свого істнованя. Позаяк 3 баталїони того полку стоять тепер у Відни, а лиш один в Коломиї, то ювилейне сьвято відбувало ся рівночасно у Відни і в Коломиї. Історня сего полку сягає аж часів 30-лїтної війни. В 1629 р. цїсарский ґенерал Валенштайн відступив ґр. Кардеґови пять компаній свого полку і з них утворено нинїшний полк піхоти ч. 11. Коли вибухла війна з Турками і зайшла потреба кресованя нових полків, з полку ч. 11 виділено в р. 1662 р. 7 компаній і поручено ґенералови Шпікови утворити новий полк. З тих компаній і 2.000 новозатягнених вояків повстав дня 23 лютого 1662 р. нинїшний полк піхоти ч. 24, що придбав собі в часї свого 250-лїтного істнованя історию, богату в славні дїла. З приводу сего ювилею дарував Є.В. Цїсар полкови свій портрет роботи академічного маляря Вайнґарта У Вотиввій церкві у Відни відбуло ся о 9 год. рано торжественне богослужене, на котре явили ся крім самого полку ще й Архикнязї Петро Фердинанд і Леопольд Сальватор, міністер війни ґен. Авфенберґ, шеф ґен. штабу ґен. Шемуа, богато инших ґенералів, весь офіцирский корпус віденьского полку „Дайтшмайстрів“, команданти всїх полків стоячих залогою у Відни та офіцирскі депутациї. Церква була сьвяточно прикрашена зеленню і цьвітами та осьвітлена. По богослуженю відмаширував полк до своєї касарні Радецкого на Шмельцу й уставив ся на подвірю. Тут відбуло ся властиве полкове сьвято, при участи численних войскових достойників. Полковий сьвященик о. Калята виголосив до вояків по руски гарну промову, в якій пояснив значінє сьвята, а потім полковник Йон вказав на славну історию полку, що брав участь в 227 боях і все визначив ся взірцево хоробростию. О год. 2 відбув ся банкет офіцирів а вояки одержали сьвяточний харч і вільний вступ до цирку Шумана. Крім того кождий вояк одержав на памятку артистично виконаний картон, що містить в рідній мові історию полку, портрети першого і теперішного властителя полку, та ілюстрациї уніформів з часів заснованя полку і теперішного. З приводу ювилею на памятниках, поставлених погибшим воякам сего полку в боях під Трутновом і Новою Брекою (в Чехії), зложено величезні вінки.

На се рідке торжество приїхав до Коломиї командант 11 го корпуса зі Львова ґен. Кольошварі. День перед торжеством спроваджена з Черновець музика 41 полку піхоти відограла вечером „цапфенштрайх“ а на другий день розпочало ся торжество богослуженєм в церкви прибраній гарно цьвітами і килимами. О 8 год. рано станув на порозї церкви корпус офіцирский і дожидав там гостий і команданта корпуса. Крім всїх висших офіцирів взяли участь в церемониї запрошені резервові і давнї офіцири, між иншими бурмістр міста Черновець бар. Фірт, ґен. Рік зі Львова і ґен. Горзецкий, бриґадир з Черновець. По Службі Божій відбула ся перекуска в касинї. По сніданю пішли всї гості до касарні 24 полку піхоти, де на подвірю відбуло ся торжество для вояків. До баталїону, котрий виступив в парадї, промовив перший майор Кітрайбер по німецки а відтак капітан Кавецкий по руски і по польски. Відтак відбула ся при звуках музики дефіляда перед головнокомандуючим.

— **Самоубийство.** В ночи з пятницї на суботу о 1 год. закінчила ся серед незвичайних обставин любовна траґедия. О тій порі роздав ся на площи Стрілецкій вистріл. Люди, що случайно туди переходили, доглянули якогось мужчину високого росту, котрий побачивши, що они до него біжать, почав втікати в сторону як на Старий Ринок. Люди гадаючи, що то якийсь розбишака, пустились за ним таки в погоню. Тимчасом той мужчина добіг до Старого Ринку і там сховав ся поза купу

витку інтересу. Трудностий нїколи єму не робила, а годила ся на всьо.

Без него нїчого не робило ся, навіть про розділ своїх личних видатків приймала від него найподрібнїйші ради і вказівки. Пізнїйше познакомив єї з тайнами подвійної бухгальтериї і при тій нагоді з зачудованєм пізнав єї великі спосібности і скоро розвиваючий ся купецкий ум. Так сталась она для него ідеалом, до котрого стремів. Чим раз тяжше було єму володїти над своїми чувствами і він ставав чим раз більше нервовий при щоденних свобідних стрічах з нею, хоч в їх розмовах була все таки якась границя. Бо скоро лиш схотїв він зійти з поля їх обопільних купецких інтересів і розпочати розмову о своїх личних справах, розмова уривала ся і наставала прикра мовчанка.

Вина мусить лежати певно по его сторонї. Длячого не сказав він вже давно те, на що она може лиш ждала? Женщина хоче, аби єї здобути, кажуть практичнї люди. А він нї практичний нї красномовчивий бесїдник, особливо коли розходить ся о его личні справи. А тут ще він боїть ся, аби на єї свобідну волю не робив морального натиску.

Амадей глядить на годинник; відтак обережно складає білянс і вкладає его в куверту. Живійше як звичайно іде по камінних кручених сходах на гору і хоч уоружений в щасливий білянс, але з малою надією на побіду в своїй личній справі являє ся перед нею. Яка хороша та женщина! Лїта не полишили майже слїду на нїй. На єї лици видко легкі румянцї, які ще темнїють в часї читаня. Що до кількох точок білянсу жадає пояснень; відтак кладе справоздане свого прокуриста на столї і простягає з чувством обі руки до Амадея. Голову похилила трохи наперед; великі синї очи заходять сльозами.

— Як вам дякувати, мій друже? Саме в тій хвили, саме нинї дякувати? Ви навіть не знаєте, яке щастє приносите менї! Цїлі ті довгі лїта були ви моїм провидїнєм! Чи хочете ним й на дальше лишити ся?

Такою не бачив він єї нїколи. Она майже не при собі і все ще кріпко стискає его руки. А він, не годен говорити, глядить лиш на неї поглядом, в якім мішає ся вся его здержувана доси ніжність і пристрасть. Чи він хоче!

Майже незамітно стрепенула ся перед тим поглядом, випустила его руки і подала ся крок назад.

— Вірю вам; дуже вам вірю. Обоє будемо держати ся дальше.

І заволодївши скоро над собою, бере з великої китицї цьвітів, що стоїть у великій кришталевій вазі на столї, напів розвиту рожу і подає єму з чаруючим усьміхом:

— Поки що отсе; про инші справи поговоримо ще. Перед нами важні події, при яких вас не може хибувати. Ожидаю вас завтра.

* * *

Заголомшений, змішаний виходить Амадей на улицю. Іде до дому, аби лиш рожу поставити у воду. Нїколи не видавалось єму его кавалерске мешканє таке тісне і простеньке в тій хвили, коли в нім має помістити ся таке безмірне щастє. Мимохіть порівнує він его з елеґантними комнатами, з яких саме вийшов. На хорошій канапі там в кутї будуть від тепер сїдати обоє і —

Сеї ночи Амадей Вольґемут не має спокою. Аж над раном упоєний всїлякими мріями попадає в легкий сон, з якого будять его торжественно недїльні дзвони. Золотаве осїнне сонце зазирає крізь шиби. На вікнї стоїть рожа. Амадей заспаний глядить на неї і аж той видимий знак приводить єму на память події вчерашного дня. О одинацятій годинї стоїть перед своїм зеркалом і причіплює з милими споминами рожу до кляпи сурдута, коли хтось різко запукав до дверий і рівночасно їх отворив. Пан Кренінґ стоїть на порозї і майже щільно виповнює цїлий їх отвір своєю дужою особою.

Пан Кренінґ то товариш від тарока Амадея Вольґемута. Кождої середи сходять ся они правильно при однім столї ще з двома иншими товаришами. Пана Кренінґа уважають тоді за найповажнїйшого, що однако зовсім єму не подобає ся; бо хоч лїтами найстарший, то однако чувствами і думками є він наймолодший з усїх чотирох. Весело зносить те, що надмірно товстий, а з під темних густих бров, що різко вирізнюють ся від сивого волоса на голові і бороді, сьвітять живі, бистрі очи. Він самоук і дійшов далеко. Довів від столярского хлопця до поважного богатого спекулянта, що забудовує домами цїлі улицї, але мимо того дуже радо оповідає о часах, коли в деревляних пантофлях бігав по столярскій робітни.

(Конець буде).

цегол. За хвильку роздав ся другий вистріл, а коли люди надбігли, застали там вже лиш трупа. Самоубийник очевидно вже не перший раз стріляв до себе, але не поцілив ся і почав втікати, коли на голос вистрілу люди почали збігати ся. Завізвано зараз лікаря, котрий однак сконстатував лиш смерть. Показало ся опісля, що був то електротехнік, Павло Банах, літ 25 а причиною самоубийства — як то показало ся із листів знайдених у него — була нещаслива любов.

— **Дрібні вісти.** Нині по полудни о 4 год. відбудуть ся в духовній семинариї у Львові основательні збори ювилейного духовного Дому, імени Митрополита ґр. А. Шептицкого. — У Львові зачинає ся прокидати шкарлятина. При ул. Шумляньских ч. 2 занедужала на сю хоробу одна особа. — В Тернополи арештовано двох лихварів, званих звичайно есконтарами, а то Сруля Тайхмана і Шльому Велдникера. Перший з них оперував, як кажуть, сумою двох міліонів. — В ґубернії омскій згинуло вналідок страшенної заметелі снігової 222 людий. — В підофіцирскій школі в Почдамі занедужало внаслідок якогось затроєня аж 150 осіб. — Полишений без довору на Старім ринку у Львові кінь Войтіха Райхля із Замарстинова покусав переходячого тротоаром Шльому Караша і подер на нім одінє.

— **Місто, що валить ся.** Так хиба треба говорити о Львові, в котрім не лиш доми валять ся, але й улиці вже западають ся. Вчера по полудни запала ся часть бруку на площи Краківскій, а то майже на метр глубоко. Як показало ся, причиною того було, що канал під улицею завалив ся. Друга подібна подія стала ся на ул. Хорунжчини. — Не так то дуже старий будинок головного уряду почтового валить ся також. Стверджено, що бальки стелі в сім будинку межи першим а другим поверхом спорохнавіли зовсім і єсть обава, що може ціла стеля завалити ся. Головно треба побоювати ся завалення ся стелі на першим поверсі, де знаходять ся каси. Грозячу будинкови поважну небезпечність ствердила технічна комісия.

Господарство, промисл і торговля

— Загальні Річні Збори Краєвого Товариства Господарского „Сільский Господар“ у Львові відбудуть ся дня 25 марта н. ст. 1912 р. о годині 9 в сали Товариства „Сокіл“ в будинку „Днїстра“.

В дни 26 марта о годині 10 рано відбудуть ся в сали „Рускої Бесіди“ Загальні Збори Краєвого Союза для збуту худоби, а о годині 3-ій по полудни тогож дня в тій же самій сали Загальні Збори Краєвого Союза спілок господарско-торговельних, синдикату Товариства „Сільский Господар“.

— **Пригадуємо,** що дня 16-го н. ст. марта відбудуть ся в сали Товариства „Руска Бесіда“ у Львові (Ринок ч. 10 І поверх) о годині 11-ій перед полуднем Звичайні Загальні Збори Земельного Банку Гіпотечного, спілки акцийної у Львові. До голосу на Зборах суть управнені ті акционарі, що найпізнїйше 14 днів перед Зборами зложать в Дирекциї Земельного Банку акциї (зі всіми купонами), на яких має опирати ся їх право голосу. Хто до 2 марта 1912 не зложить в Банку дотичних акций, не може бути допущений на Збори. (Законні постанови статута). Кождих 5 акций дає право до одного голосу. Акционарі можуть брати участь в зборах лично або через другого акционара, до того ним уповажненого. Акционарі, що мають менше як 5 акций, можуть установити когось з акционарів спільним своїм повновласником. Дирекция Банку видасть на зложене акций посьвідки на леґітимациї управненим до вступу на Збори (§§ 65, 67 і 68 статута).— *Дирекция.*

— **З зелізниці.** В „Ґазеті Львівскій“ оголошує ц. к. Дирекция зелізниць державних у Львові офертову розправу на доставу і монтоване зелізної конструкциї мостової в км. 74·747 шляху Хирів-Стрий.

Оферти належить вносити найдальше до 4-го марта 1912 до 12 година в полудне.

Загальні і потрібні услівя достави можна переглянути у відділі для будови зелізниць в будинку ц. к. Дирекциї зелізниць держ., де можна дістати також формулярі на оферти.

Телеґрами.

Відень 26 лютого. Демократична ґрупа Кола польского постановила: 1) На внесене презеса свого дра Ґермана ставить ґрупа яко кандидата на місце презеса Кола посла Юлія Лєа; 2) ґрупа домагає ся, щоби засідане в цїли вибору презеса Кола польского відбуло ся дня 4 марта.

Мальта 26 лютого. Панцирний кружляк „Lancaster“ відплив, щоби, як зачувати, берегти анґлїйскі інтереси на Еґейскім мори.

Новогеркаск 26 лютого. Межи стациями Мечетніцкая і Кагальніцкая обрабовано почту. Вкрадено 6000 рублїв, убито почтилїона і візника а тїла їх закопано в ямі під снїгом.

Ню-Йорк 26 лютого. З Мехіка телеґрафують, що президент Мадеро на завізване ґен. Ґомеза відповів, що не уступить. Тревіро, котрого проголошено президентом републики мехіканьскої, заперечує рішучо, мов би то він мав якісь зносини з революціонерами.

Солунь 26 лютого. Анґлійский пароплав „Wayet“ з Гиль (Hull), що віз набір нафти, наїхав на мілину коло рога Карабурун мимо даваних з пристані сиґналів.

Люксембурґ 26 лютого. Великий князь Вільгельм помер вчера вечером.

Риґа 26 лютого. Заведене промислове „Фенікс“ згоріло. Шкода виносить 300.000 рублїв.

Льондон 26 лютого. Гірники будуть ще загально в четвер працювати а загальний страйк розпічне ся аж в пятницю.

Надіслане.

Colosseum Германів

Від 16 лютого 1912.

НАДЗВИЧАЙНА ПРОҐРАМА!

Vera Violetta, оперетка Айслера. — **Suzette Mina,** звізда полудн. Америки. — **Yvelte,** пантоміна. — **Selina Revellon,** ґімнастики. — **6 Rennes,** секстет дамский. — **Joe de Bert,** водевілїстка. — **Corini,** еквілїбр. —

ВІТОҐРАФ і т. д. і т. д.

В неділї і сьвята 2 представлена о годині 4 і 8 вечер.

Білети можна вчаснїйше набути в Бюрі дневників ПІЛЬОНА, ул. Кароля Людвика 5.

„Псалтиря розширена“

в дусї християньскої молитви і пр. найкрасший молитвослов о 520 сторін, приступний і для невченого, коштує лише 4 К в оправі вже з портом почтовим.

Висилка за попереднім приcланєм грошей або посліплатою.

Замовляти у видавця: **Алексія Слюсарчука,** гр. кат. пароха в Рунґурах, почта: Печенїжин.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від 6·00 вечером до 5·59 рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: 12·35, 3·40, 8·22, 8·45, 2·30§), 2·45 3·50*), 5·46†), 6·05, 7·00, 7·30, 11·10.

*) до Ряшова, §) від 1/6 до 15/9 включно щоденн, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), 2·18, 8·44, 11·13.

†) до Красного.

До Черновець: 2·50, 6·10, 9·15, 9·37, 2·20, 3·05*) 6·29†), 10·48.

*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·26

§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·42, 11·35*).

*) до Рави рускої (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), 2·32, 9·09, 11·33.

†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)

*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)

*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: 2·22, 5·50, 7·30, 9, 10·15, 1·30, 2, 5·43, 7·15†) 8·25, 9·50.

†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, 2·10, 5·40, 10·10†), 10·30.

†) з Красного.

З Черновець: 12·05, 5·45†), 8·05, 10·25*), 2·05, 5·52, 6·26, 9·34

*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·09

§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, 1·55, 5·16, 10·13, 9·52†)

†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)

*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§)

*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

Телефон 452. Телефон 452.

Містове бюро

Ц. К. зелїзниць держав.

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

видає

Білети складані комбіновано - окружні до всіх і зі всіх значнїйших місцевостий Европи важні 60, 90 і 120 днів.

Білети складані в одним напрямі на німецких зелїзницях, важні 45 днів.

Білети картонові, звичайні, до всіх стаций в краю і за границею.

Асиґнати

на місця в спальних ваґонах.

Продаж всяких розкладів їзди і провідників.

Замовлені білети на провінцию висилають ся за почтовою післяплатою або за посередництвом дотичної зелїзничої стациї.

При замовленю складаного білету треба надіслати 5 корон задатку і подати день, від котрого білет має бути важним.

Телеґрафічна адреса: Stadtbureau, Львів.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).